

WIELKOPOLSKI

CENA NUMERU 5 ZŁ.

DZIENNIK LUDOWY

PIERWSZE PISMO CODZIENNE CHŁOPÓW

ROK I, Nr 77

ŚRODA

29 września 1948 roku

Wsch, śl, 6.34, zach, 18.23

Jadą wozy z gruzem...

Chłopski wkład w odbudowę stolicy

Gdy przed wojną naprawiano w Warszawie którąś z ulic — irtowali się, że musimy przeskakiwać ze wzgórek na wzgórek, „jak w Karpatach”. Dziś takimi „Karpatami” jest cała stolica i dziwna rzecz, że nikt nie narzeka. Przeciwnie — zobaczywszy samochód, a przy nim ludzi z łopatami, zobaczywszy rusztowania wokół któregoś z budynków lub góry ziemi z fundamentów — patrzy z satysfakcją na krzątanie, chłonie odgłosy charakterystycznego szumu, stuku łopat i kilofów, zgrzytliwego chrzęstu tacek na żwirze.

Lecz najważniejsze, iż powszechne panująca atmosfera pracy jest po prostu zaraźliwa i zniewala wszystkich do udziału we wspólnym wysiłku. Nawet takich, którzy z trudem obchodzą się z łopata, którzy bez „zaprawy”, lecz ze szczerą wolą dorzucają dosłownie ceglane rumowisko na podstawiane wozy chłopskie i samochody, wagoniki i normalne wagony kolejowe, przebiegające z ul. Wielkiej na Okęcie.

Aby bowiem budować, trzeba przede wszystkim wywieźć miliony metrów sześciennych gruzu. Jest to zadanie równie ważne, jak sama budowa, choć nie tak efektowne dla oka.

Każda zatem łopata, każda ręka, nawet nienawykła, nawet taka, która piórem tylko zręcznie porusza potrafi, nawet dziewczęca — oczyszcza pole i przyspiesza odbudowę

Warszawy i najbardziej twórczo udowadnia raz jeszcze, iż decyzja Rządu przywrócenia stolicy do życia zgodna jest z wolą całego Narodu.

Co to znaczy Narodu?

To znaczy, że nie ma w tej sprawie różnicy zapatrywań. W szczególności zaś wokół odbudowy Warszawy skonsolidowała się wola polskiego świata pracy.

Dzień 27 września br. zaakcentował się w Warszawie szczególnym widokiem. Oto do łopat stanęli ludowcy stolicy i okolic podwarszawskich. Obok przedstawicieli NKW SL: z-cy sekr. gen. wicemin. Jerzego Drewnowskiego, posła Aleksandra Juskiewicza, wicemin. Tadeusza Reka i wicemin. Wilhelma Garnarczyka oraz członków prezydium PSL: prezesa Niecki, wiceprezesa: Madejczyka, Wycecha, Jana Dębskiego i dra Thomasa, widzimy: pochylone i znów szybko prostujące się grzbiety ludowych urzędników, biuralistów, drukarzy, redaktorów, a przede wszystkim tysięcy takich samych ludowców, z licznych wsi podwarszawskich.

Największy zaś ruch panuje na skrzyżowaniach ulic: Marszałkowskiej, Złotej i Wielkiej. Tu bowiem stanie „DOM CHŁOPA”. Stanie nie tylko ofiarą pieniędzy, lecz po stokroć cenniejszą pracą rąk chłopskich zjednoczonych w rzeczywistym wysiłku na dowód i skutek budowy nowej, ludowej stolicy nowoczesnego państwa chłopów, robotników i wespół z nimi rzetelnie pracujących postępowych inteligentów.

F. F.

W całym kraju w każdą niedzielę września odbywały się zbiórki na odbudowę stolicy. Oto fragmenty kwesty ulicznej w Krakowie.

Do Wrocławia po naukę

Roboty w polu nie pozwolą dotychczas chłopom wziąć masowego udziału w zwiedzaniu Wystawy Ziem Odzyskanych. Żniwa, orka i siew, a teraz kopanie ziemniaków są oczywiście pilniejsze, niż wyjazd do Wrocławia. Licząc się z tym dyrekcja WZO przedłużyła trwanie Wystawy na cały październik.

Pisaliśmy niejednokrotnie w „Dzienniku Ludowym” o założeniach Wystawy, o jej wielkim znaczeniu międzynarodowym, o pięknie i bogactwie ekspozycji.

GOŚCIE ZAGRANICZNI widzą na Wystawie przede wszystkim obraz odbudowującego się życia gospodarczego Ziem Zachodnich i wkład, jaki te ziemie wnoszą w ramach Polski do gospodarki europejskiej.

ROBOTNICZY mają obszerny przegląd swoich wysiłków nad odbudową przemysłu, liczne fotografie przodowników pracy i ekip pionierskich.

CHŁOPI z całej Polski powinni zobaczyć dorobek swoich braci-osadników na Ziemach Odzyskanych oraz ocenić możliwości nowych form i sposobów gospodarowania pokazanych dzięki ekspozycjom stoisk Związku Samopomocy Chłopskiej, Ministerstwa Rolnictwa, Państwowych Zakładów Hodowli Roślin, Związku Hodowców, Naczelny Komisariat Odbudowy Wsi, Technicznej Obsługi Rolnictwa itp.

Niezależnie od tych zainteresowań na pewno i inne działy Wystawy naprawdę wielkiej, pięknej, bogatej.

Stwierdzić trzeba z przykrością, że udział chłopów w zwiedzaniu Wystawy Ziem Odzyskanych jest wciąż jeszcze za mały, a nawet można by zaryzykować określenie: „nikły”.

Dlaczego?

Wszak roboty gospodarskie mają się ku końcowi, a i pieniędzy zwykle po żniwach jest trochę więcej.

Wszak płyną nieprzerwaną falą liczne pielgrzymki chłopów do Częstochowy, Kalwarii czy Gidel. Dowodzi to, że księża proboszczowie chcą „ustrzec” swoich parafian od oglądania „bezceństw” we Wrocławiu, ciągną ich pod karą utraty zbawienia do miejsc poświęconych. Pielgrzymki te jednak dowodzą, że tym bardziej stać nas na zorganizowanie masowych wycieczek na Wystawę.

Kto je winien organizować?

Nasze gminne organizacje partyjne i koła Związku Samopomocy Chłopskiej.

W powiecie grójeckim zdarzył się np. taki fakt: 600 członków ZSCh zadeklarowało miesiąc temu swój udział w takiej wycieczce. Po dwóch tygodniach część wycofała swoje deklaracje, a niektórzy znowu oświadczyli, że chętnie by do Wrocławia pojechali, ale tylko przez... Częstochowę. Nie ulega wątpliwości, że księża pow. grójeckiego dołączyli tu swoje „trzy grosze”.

Dziwić się tylko należy zarówno chłopom, jak i aktywistom partyjnym, że tej księżej „kreciej roboty” nie widzą. I nie przeciwdziałają jej właśnie organizowaniem wycieczek na Wystawę Ziem Odzyskanych, którą nie tylko warto zobaczyć, ale na której dużo się można nauczyć. Bo Częstochowa — Częstochowa, ale wsi z nędzy nie uleczy.

W październiku każda wieś organizuje wycieczkę do Wrocławia — wszyscy bowiem chłopci powinni obejrzeć dzieło wielkie, dzieło polskiego chłopca i robotnika, technika i inżyniera, uczonego i artysty: Wystawę Ziem Odzyskanych.

O. G.

ONZ nie rozwiąże problemu Berlina

Opinia publiczna Anglii niezadowolona z decyzji mocarstw zachodnich

Decyzja przekazania sprawy Berlina, Radzie Bezpieczeństwa, zaskoczyła brytyjską opinię publiczną, która nie ukrywa swego niezadowolenia z powodu postanowienia, przyjętego przez Marshalla, Bevena i Schumana.

W Londynie zwraca się uwagę na okoliczność, że decyzja ta jest sprzeczna z racją stanu, tak Wielkiej Bry-

tanii, jak i Francji. Równocześnie prasa brytyjska, stwierdza jednoznacznie, że ONZ nie będzie w stanie rozwiązać problemu berlińskiego. Przekazanie sprawy Berlina, Radzie Bezpieczeństwa, podkopie jeszcze bardziej zaufanie do ONZ.

„Evening News” zaznacza, że przekazanie problemu Berlina Radzie Bezpieczeństwa, nie da żadnych pozytywnych skutków. „Sunday Express” stwierdza, że mocarstwa zachodnie powinny prowadzić bardziej realistyczną politykę. Skoro odrzuca się propozycję Związku Radzieckiego w sprawie Berlina — píše dziennik — należy opuścić Berlin, gdyż pozycja państw zachodnich w tym mieście jest nie do utrzymania.

Min. Shertok — zamordowany?

Jak donosi agencja France Presse, według wiadomości krążących w oficjalnych kołach stolicy Libanu, minister spraw zagranicznych państwa Izrael, Moşe Shertok, został zamordowany.

Według tych samych źródeł, mordercą miał być brat pułkownika Serot, zamordowanego razem z hr. Bernadotte.

Projekt przekazania sprawy Berlina

Radzie Bezpieczeństwa — absurdem prawniczym

Sprawa wniesienia problemu Berlina na Radę Bezpieczeństwa ONZ jest żywo omawiana w kulisach Zgromadzenia Ogólnego ONZ.

Ogólnie podkreśla się fakt, że sprawa ta napotka na trudności natury czysto prawniczej, a mianowicie artykuł 27 Karty ONZ wymaga, aby uchwały Rady Bezpieczeństwa zapadały większością 7 głosów, w tym konieczna jest jednomyślność 5 wielkich mocarstw, t.j. Związku Radzieckiego, St. Zjednoczonych, Wielkiej Brytanii, Francji i Chin; ale najważniejszym punktem tego artykułu jest § 3, który przewiduje, że pań-

stwa, trwające w sporze, nie mają prawa brania udziału w głosowaniu. W wypadku więc rozpatrywania problemu Berlina na Radzie Bezpieczeństwa, winny się wstrzymać od głosowania zarówno Związek Radziecki, jak i St. Zjednoczone, Wielka Brytania i Francja. Wynika z tego, że rozpatrywanie problemu Berlina na Radzie Bezpieczeństwa jest w ogóle niemożliwe, gdyż decyzja była by uzależniona od pozostałych członków Rady Bezpieczeństwa.

We francuskich kołach prawniczych omawia się prawną stronę decyzji trzech mocarstw zachodnich i podkreśla, że projekt przekazania sprawy Berlina Radzie Bezpieczeństwa jest absurdem prawniczym.

Przemówienie Bevena

na sesji ONZ

W środę na plenarnym posiedzeniu Zgromadzenia Ogólnego ONZ, przemawiał brytyjski min. spraw zagr. Bevin.

Próbując zbliżyć argumenty min. Wysszyńskiego, Bevin rozpoczął stare churchilowskie tyrady o „żelaznej kurtynie” i próbował zrzucić odpowiedzialność za obecną sytuację międzynarodową na Zw. Radziecki, broniąc jednocześnie polityki tworzenia bloków na Zachodzie.

Posiedzenie Rady Naczelnej

Stronnictwa Ludowego

W dniach 2 i 3 października br. odbędzie się posiedzenie Rady Naczelnej SL w gmachu NKW SL w Warszawie przy ul. Bagatela 12, 4 p.

Początek obrad o godz. 10.

Zawiadomienie o posiedzeniu Rady Naczelnej zostało rozlane do członków Rady Naczelnej z podaniem porządku obrad.

»P(l)an każe — sługa musi«

BAWIACY obecnie w Polsce robotnicy z Włoch bez entuzjazmu opowiadają o sytuacji w swojej ojczyźnie. W całych Włoszech bowiem istnieje tendencja do zwalniania z pracy lewicowych działaczy i nie tylko działaczy, ale nawet ludzi podejrzanych o lewicowość.

Robotnikom zorganizowanym w związkach zawodowych przeciwstawiają się kapitaliści przy pomocy swojej organizacji — Generalnej Konfederacji Przemysłu. Charakterystyczne jest dla kapitalistycznych Włoch to, że przedsiębiorstwa państwowe, stanowiące 34 proc. całego przemysłu włoskiego, również wchodzą w skład Generalnej Konfederacji Przemysłu. Dowodzi to jasno, że fabryki państwowe służą kapitalizmowi i dlatego walka klasy robotniczej w fabrykach państwowych toczy się nie z mniejszą siłą, niż w przedsiębiorstwach prywatnych.

Trudną sytuację w przemyśle włoskim zastraszają wpływy planu Marshalla. Związkowcy włoscy podają liczne przykłady ograniczania rozwoju przemysłu działaniem planu „odbudowy” Europy. Plan Marshalla uniemożliwia eksport produkcji włoskiej do innych krajów świata. M. in. w ramach tego planu Włochy otrzymują węgiel z Ameryki, nie mogąc za niego płacić produktami swojego przemysłu, gdyż produkcja włoska stanowi konkurencję dla kapitalistów amerykańskich.

O wiele korzystniej dla Włoch układają się stosunki handlowe z Polską. Za nasz węgiel Włochy dostarczają wiele towarów potrzebnych Polsce. Lecz polityka rządu włoskiego wbrew żywotnym interesom narodu utrudnia wymianę gospodarczą z krajami Europy wschodniej. Związek Radziecki chciał zamówić we Włoszech kilka jednostek morskich, co przyniosłoby niemały dochód przemysłowi włoskiemu i wpłynęłoby na zmniejszenie bezrobocia, ale było to sprzeczne z interesami amerykańskiego kapitału i dlatego Włosi musieli zrezygnować z zamówienia.

Inny charakterystyczny przykład stanowi dostarczanie przez Amerykę traktorów dla Włoch, jakkolwiek przemysł włoski produkuje dostateczną ilość tych maszyn, a może nawet roz-

winąć produkcję na eksport i jasne jest, że traktory amerykańskie są Włochom całkiem niepotrzebne.

W ramach planu Marshalla dostarczono Włochom 3.600 ton aluminium i 11.000 ton miedzi. Metale te dzięki własnej produkcji są Włochom absolutnie niepotrzebne, ale cóż „P(l)an każe — sługa musi”...

Tym sposobem Amerykanie coraz bardziej uzależniają od swojego wdzimisię Włochy — politycznie i gospodarczo.

2 i pół miliona bezrobotnych — a liczba ich w zimie wzrosła, gdy dołączą się sezonowi robotnicy rolni — oto bilans wpływu planu Marshalla na Włochy. K. B.

Togliatti znów przemawia do włoskich mas pracujących

Pięciodzinny pochód komunistów ulicami Rzymu

Obchód zorganizowany w niedzielę z okazji święta organu włoskiej partii komunistycznej „Unita” miał przebieg imponujący.

Uroczystość rozpoczęła się ogromnym pochodem, który od stacji ko-

lejowej przeciągnął ulicami głównymi aż do Foro Italico, leżącego na przeciwległym krańcu miasta. Pochód w którym brało udział 90 delegacji partii z całych Włoch trwał 5 godzin i unaoczniał wszystkim jak potężne są siły komunistów włoskich.

O godz. 17 przybył na Foro Italico przywódca włoskiej partii komunistycznej Palmiro Togliatti, który po raz pierwszy po zamachu zetknął się znów z szerokimi masami. Na wielkim stadionie sportowym Foro Italico zgromadziło się około 700 tysięcy osób, by wysłuchać przemówienia Togliatti'ego.

Togliatti podziękował obecnym za tak liczne przybycie i oświadczył: „Czujemy dziś naszą siłę i nieprzewidywaną moc narodu włoskiego.”

Zamach 14 lipca mógł mieć miejsce tylko w kraju, gdzie ludzie stojący u władzy wytworzyli atmosferę nienawiści.

Togliatti omówił następnie sytuację wewnętrzną. Stwierdził on, iż jednostki i partie, które powinny być przyczynić się do odrodzenia Włoch, nie wahały się zbroczyć swoich rąk krwią robotniczą i popierać zbrodnie dokonywane przeciw narodowi.

„W obliczu tego obłędnego szaleństwa wiemy, jakie jest nasze zadanie i jaka jest nasza droga — powiedział Togliatti. Jeżeli drzewo nie daje dobrych owoców, powinno się je ścinać. Drzewem, które nie daje dobrych owoców, jest ustrój wyzysku robotników — którego rządy mogą być tragiczne dla przyszłości naszego kraju. Drzewo to musi być ścięte i zostanie ścięte.”

Mówiąc o sytuacji międzynarodowej Togliatti oświadczył: „Przesyłamy pozdrowienia krajowi socjalizmu Związkowi Radzieckiemu i składamy podziękowanie za to, że wobec kampanii prowokacji szerzącej psychozę wojenną, potrafił zachować zimną krew i spokój właściwy tym, którzy czują swą potęgę”

Deklaracja Rady Naczelnej PPS zwalcza kierunki prawicowe w partii

DEKLARACJA uchwalona na wniosek S. Arskiego, F. Baranowskiego, J. Cyrankiewicza, T. Ćwika, H. Jabłońskiego, S. Matyszewskiego, A. Rapackiego, W. Reczka, M. Rybickiego i H. Świątkowskiego obrazuje we wstępie walkę rewolucyjnego nurtu PPS w jej historii, której etapami były: okres rewolucji 1905 — 1906, działalność grupy „Płomienie”, „Dziennika Popularnego” i „Lewego Toru”, w RPPS czasu okupacji i w odrodzonej PPS.

1 w ocenie demokracji ludowej i charakteru państwa ludowego jako „złotego środka” między walką parlamentarną, uważaną przez reformistyczną prawicę za jedyną drogę do socjalizmu, a drogą rewolucyjnej walki klasowej. Rewolucyjne cechy demokracji ludowej traktował jako chwilowe i wymagające stopniowej likwidacji, ujmował błędnie m. in. Julian Hochfeld, a są one sprzeczne całkowicie z marksizmem-leninizmem.

Z fałszywej teorii demokracji ludowej wynikał opór części kierownictwa partii przeciwko koncepcji Rady Państwa, czego wyrazem był artykuł Stanisława Szwalbe po wyborach sejmowych, z tej fałszywej teorii wynikały postulaty „instytucjonalnego zagwarantowania swobód obywatelskich”, wysunięte przez Juliana Hochfelda i żądania niektórych towarzyszy do ograniczenia kompetencji, a nawet zlikwidowania Ministerstwa Bezpieczeństwa.

Z tej fałszywej teorii wynikały błędne teorie o równoległym rozwoju trzech sektorów gospodarczych, występujące w poglądach E. Osóbki - Morawskiego i St. Szwalbe, przeciwstawiających się rozbudowie państwowego aparatu handlowego, osłabiających pozycję klasy robotniczej.

Z tej fałszywej teorii, wyrastały koncepcje „trzeciej siły” między PSL a PPR, kocietowanie PSL kół b. AK, demoralizowanie i wygrywanie młodzieży, przede wszystkim harcerzy, przeciw PPR. Tę politykę realizował E. Osóbka - Morawski mimo swych zasług jako współtwórca RPPS, KRN i PKWN. Polityka ta nie zawsze świadoma swych konsekwencji, a realizowana przez Bole-

ślawę Drobnera, Henryka Wachowicza i błędnymi sformułowaniami ideologicznymi Juliana Hochfelda, mogła doprowadzić do stoczenia się partii na pozycje kontrrewolucji. Również Stanisław Szwalbe nie wykażał zrozumienia reakcyjnej roli PSL.

Hasła „równorzędności” i „klucza partyjnego”, uzależnianie jednolitego frontu od ustępstw ze strony PPR prowadziły w konsekwencji do ostatecznego zerwania tego frontu. Dlatego kampanię tę z takim entuzjazmem podtrzymywała prawica partyjna, jak np. tow. Boleśław Drobner w Krakowie, tow. Ryszard Obrączka wśród młodzieży lub tow. Henryk Wachowicz w swych oświadczeniach „Listach do przyjaciela”.

Wypaczeniem też idei jednolitego frontu były wypowiedzi Adama Kuryłowicza o przemyśle państwowym w „Robotniku” i Jana Topińskiego w „Przeglądzie Socjalistycznym” oraz szereg wypowiedzi Kazimierza Rusinka.

2 brak konsekwentnej walki z prawicą, szczególnie na froncie ideologicznym, nieprzewidywanie różnic — a obok tego istniało nieliczenie się niektórych działaczy lewicowych, stojących na słusznych pozycjach ideowych — z poziomem dojrzałości ideowej mas członkowskich. Deklaracja stwierdza, że:

„Przewidywać błędy lewicy można było właśnie poprzez rozwinięcie szerokiej, masowej walki przeciwko prawicy”.

Z tego zasadniczego błędu wynikały błędy praktyczne, jak wszczęta przez prawicę kampania „55 lat walki o niepodległość i socjalizm”, prowadzona w sposób wypaczający przeszłość PPS przez przemilczanie roli lewicowych ugrupowań, jak wydanie przez „Wiedzę” broszur, wypaczających ocenę przeszłości, jak książka Wereszyckiego, będąca apologią pilsudczyzny i artykuły Teofila Głowackiego i Jana Muliaka, błędnie oceniające przeszłość partii. Deklaracja podnosi tu brak socjalistycznej postawy wobec zagadnień kulturalnych oraz nieświadomości członkom proletariackiego pojęcia niepodległości, którym obce są ucisk narodów, polityka zaborcza, a związanemu z dążeniami do sojuszu i współpracy z państwami postępu, sprawiedliwości społecznej i budowania przyszłości na międzynarodowej solidarności proletariatu.

Deklaracja wskazuje na niedostateczne nawiązywanie do tradycji, związanych z grupą Adama Próchnika i „Lewego Toru”, do „Dziennika Popularnego”, do działalności KPP, demaskującej reformizm, do tradycji RPPS, która czasu okupacji przewyciężyła dywersję „PPS-Lewicy” pod kierownictwem T. Głowackiego („Juliana”) — J. Muliaka („Franciszka”) torpedującej jednolity front RPPS i PPR przez tworzenie Centralnego Komitetu Ludowego (KCL). Po wyzwoleniu przywódca tej grupy, weszli do partii, nie rozbrajając się ideologicznie.

Deklaracja wskazuje dalej na błąd w dążeniu do „zjednoczenia wszystkich” przejawiający się w „amnestii ideowej”, w uznaniu rzekomego prawa tworzenia w partii grupy „żuławszczyków”, w dopuszczeniu do partii zaciekłych prawicowców, jak Bień, Bielnik i Wojewoda, prowadzących politykę antyjednolitofrontową wbrew zapewnieniom o lojalności wobec linii politycznej partii.

3 Deklaracja stwierdza, że błędy powyższe nie zostały w pełni naprawione, — potrzeba więc ich analizy, a w szeregach partii odchwycenia m. in. z „żuławszczyków” i „mikołajczykowców”, aby PPS mogła wejść do Zjednoczonej Partii jako nurt zdrowy ideowo i czysty społecznie.

Deklaracja wskazuje na potrzebę podjęcia akcji w trzech kierunkach:

- 1) ideologicznym — przez analizę błędów, żądanie szczerego samokrytycznego ustosunkowania się do swej błędnej przeszłości,
- 2) oczyszczenia szeregów partyjnych z obcych i wrogich elementów, jak przedstawiciele inicjatywy prywatnej, wyzyskiwacze wiejscy, ludzie nieuleczalnie obcy ideologicznie i politycznie,
- 3) wyciągnięcia konsekwencji wobec tych, którzy przodowali w polityce i przynieśli największą szkodę partii.

Deklaracja kończy słowami:

„Okres dzielący nas od zjednoczenia jest krótki. Musimy wyzyskać go w pełni i przeprowadzić walkę o ugruntowanie zasad marksizmu-leninizmu w świadomości członków Partii. Wzmocni to Partię. Wzmocni to fundamenty ideologiczne jednolitości. Te fundamenty uczynią ze Zjednoczonej Partii niezłomną bojowniczkę o socjalistyczną Polskę i mocne ogniwo międzynarodowego frontu walki o Socjalizm”.

Wtamanie do lokalu partii ludowej w Niemczech Zach.

W miejscowości Rintel (brytyjska strefa okupacyjna) nieznani sprawcy dokonali wtamania do lokalu socjalistycznej partii ludowej Niemiec (SVD), niszcząc całkowicie urządzenie biura.

Komunikat

26 września 1948 r. powrócił z Genewy i rozpoczął urzędowanie z-ca sekretarza generalnego SL, poseł **ALEKSANDER JUSZKIEWICZ**, który przewodniczył polskiej delegacji, biorącej udział w konferencji Światowej Federacji Popierania Organizacji Narodów Zjednoczonych.

Duńska delegacja handlowa przybywa do Warszawy

W sobotę, 2 października przybywa do Warszawy, duńska delegacja handlowa.

W dniu 24 września 1948 r. podczas pełnienia obowiązków służbowych zginął od kul morderców, pachołków reakcyjnej bandy

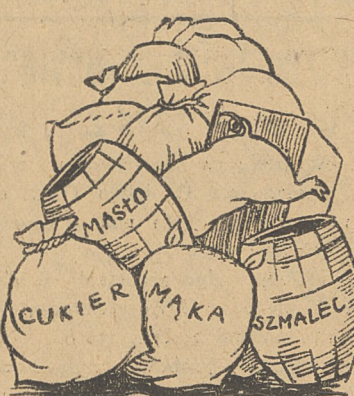
por. Lachowski Aleksander

oficer Odrodzonego Wojska Polskiego, wychowawca młodzieży w Powszechnej Organizacji „Służba Polsce”.

W Zmarłym tracimy cennego pracownika.

Cześć Jego pamięci!

Komenda Główna Powszechnej Organizacji „Służba Polsce”

Paskarza warszawskiego

rządu greckiego

1 Francji

ZAPOMNIANE OSINY

OSINY leżą zaledwie 4 km od szosy głównej łączącej Kutno z Włocławkiem. Na pokonanie jednak tych czterech kilometrów „polskiej drogi” samochodem trzeba zużyć więcej czasu, niż na przejechanie 40 km szosą.

Wysokie orzechy włoskie i miodzioznoszące z daleka miejsce, gdzie rządził kiedyś dwudziestu rodzinami właściciel Osin, sarniany pułkownik Czuruk.

Po wojnie obszarnik pamiętając swoje wyczyny i spodziewając się rewansu, w ogóle się nie pokazał, a Osinami zaczął gospodarować KOMITET FOLWARCZYNY.

Początkowo ludzie chcieli traktować majątek jako całość, a zbiorami dzielili się proporcjonalnie i wychodzili na tym podobno nieźle.

Ośrodek, w którym obok w dobrym stanie będących zabudowań pozostała lokomobila, młockarnia, siewniki i inne maszyny, miał służyć jako baza techniczna dla nowych gospodarzy.

Gdyby ośrodek spełniał tę rolę, działkowicze przy pomocy państwa mogliby zapewnić sobie znośną egzystencję.

Niestety, w praktyce stało się inaczej.

Na wyraźne polecenie Urzędu Ziemskiego w Gostyninie ziemię podzielono między 17 działkowców, z których każdy dostał około 5 ha.

O dwóch emerytach, którzy przed wojną byli na polowie ordynarii, zapominano w ogóle i ci starzy (około 70 lat) ludzie są jedynymi, którzy dobrze wspominają dwór, no, bo teraz są dziadami, a żaden urząd o nich dotąd nie pomyślał.

Podział majątku spowodował liczne spory i kłótnie o miedze, tak, że mierniczego sprowadzano 5 razy (szczególnie swarliwe okazały się kobiety). Piszący te słowa był przy padkowym świadkiem niesamowitej awantury między dwoma kobietami, z których jedna podebrała jakoś

drugiej kartofle z pola. Włosy fruwały w powietrzu, a z kciówek strzępy.

Ciągłe spory wewnętrzne sprawiły, iż dawna solidarność służby folwarcznej rozlała się coraz bardziej.

Skutki nie dały na siebie długo czekać. Służąca wszystkim lokomobila zepsuła się i zarosła pokrzywami, dachy na wspólnych stajniach zaczęły przeciekać. Ani jedne drzwi do obory nie domykają się, a zimą wiatr wiewa śnieg do wnętrza budynków. Ośrodek, którego działkowicze nie potrafili zagospodarować (nie było zresztą żadnych w tym kierunku wskazań), został wydzierzawiony, a w dawnych rybnych stawach kumkają żaby.

Czy ktokolwiek zainteresował się Osinami? Działkowicze twierdzą, że dotychczas nie. Nowi gospodarze z Osin nie otrzymali absolutnie żadnej pomocy z zewnątrz.

Zresztą zarówno miejscowa Samopomoc, jak i Rady Narodowe były do niedawna całkowicie opanowane przez UPARTYJNIONYCH BOGACZY (w znacznym stopniu członkowie SL), których kłopoty parcelatorów niewiele obchodziły.

Proporcjonalnie do tego, jak niszczona była wspólnota własności (ta z ośrodka), wzrastała zależność od bogaczy wiejskich. W tym roku np. nie ma już czym poruszyć młockarni.

„Z „pomocą” działkowcom przyszedł bogacz z sąsiedniej wsi, który za wypożyczenie motoru do młockarni zabiera sobie 10 kg ziarna z każdego 100 wymłóconych. Na tym jednak nie koniec — bogacz musi dostać jeszcze od każdego tak zwaną dietę i oczywiście wódkę. Skutek jest taki, że bogacz za swą „pomocę” przy młóce zarabia co najmniej 5 tys. zł dziennie, a parcelanci płacą, płacą i wspominają pocziwą lokomobilę, której nie potrafili oćnić.

Między wielu sprawami, której biedak ze wsi powiatu gostyńskiego nie może zrozumieć, szczególnie drażliwa jest sprawa węgla.

Wiemy przecież, że gospodarz biedny na swój jednokonnny wóz nie załaduje 10 metrów tego cennego opału. Tymczasem węgiel w ilościach ponad tonę kosztuje 320 zł za metr, a poniżej tony 350 zł. Skutek jest taki, że w czasie kiedy się dużo pisze i mówi o pomocy dla biednego chłopca, bogacz zajeżdżający do Gostynina parą koni płaci za węgiel 10 proc. taniej niż biedak! Małorolni prosili, aby wolno im było na dwa razy zabrać zakupiony węgiel, ale kierownictwo składów jest nieublagane: „albo bierz na raz ponad tonę, albo płać wyższą cenę!”

Samopomoc Chłopska, zajęta ciągłymi zmianami zarządu, udaje, że tej sprawy nie zauważa.

Te wszystkie poważne i drobniejsze bolączki sprawiają w sumie, że z 17 działkowców w Osinach ani jeden się nie pobudował, a trzoda niegłodzi się w prymitywnych szalassach z gałęzi. Wystarczy jakaś epidemia lub pożar, aby ludzie w ciągu dnia postradali i ten niewielki, jaki mają dobytek. Działkowicze duszą się w kleszczach wyzysku bogaczy z jednej strony, a obojętności władz administracyjnych i instytucji samopomocowych z drugiej.

Brak zainteresowania się losem działkowców, ze strony miejscowych władz sprawił, że trzech z siedemnastu uciekło już do Łodzi, gdzie pracują w przemyśle (jeden jest kowalem, drugi furmanem).

Ten krótki obrazek z życia Osin byłby nie pełny, gdyby nie podać, że w starym pałacu pułkownika Czuruki miesi się obecnie 6 kl. szkoła powszechna i chłopskie dzieci mogą się uczyć w jasnych, ciepłych izbach.

Działkowicze uwzględniając swoje doświadczenia z ostatnich trzech lat projektują obecnie budowę zwartego osiedla mieszkalnego, na terenie 7-hektarowej resztki. Czy po trafiają swoje marzenia urzeczywistnić zależy od ich wytrwałości, zmysłu organizacyjnego i pomocy państwa.

STEFAN DEMBOWSKI

Plan kontraktowania roślin przemysłowych na rok 1949

W planach kontraktowania roślin przemysłowych na rok 1949 przewidziane jest wydatne zwiększenie obszaru upraw buraków cukrowych, roślin włóknistych, ziemniaków przemysłowych, buraków nasienych, maku i cykorii.

Projektuje się ponadto rozszerzenie akcji kontraktowania jęczmienia browarnianego do 15 tys. ha, wikliny szlachetnej — 1,5 tys. ha, lnu oleistego i ziół leczniczych.

Buraki cukrowe zakontraktowane według planu na obszarze 240 tys. ha (o 10 tys. ha więcej, niż w roku bieżącym), rośliny włókniste, len i konopie na obszarze 60 tys. ha (33% więcej niż w r. b.), rośliny oleiste — 70 tys. ha (133% więcej), ziemniaki przemysłowe — 70 tys. ha (w r. b. 52 tys. ha), buraki 8 tys. ha (1 tys. ha więcej), cykoria — 8 tys. ha, mak 4 tys. ha, cebula — 3 tys. ha.

Akcją kontraktowania objęci są głównie małe i średniorolni gospodarze.

Najwyższe wymiary kar obozu pracy dla spekulantów mięsem

Na jednym z ostatnich posiedzeń komplet orzekający Komisji Specjalnej rozpatrzył szereg spraw przeciwko winnym uprawiania nielegalnego uboju i spekulacji mięsem. Oto niektóre z nich:

Ludwik Wróbel, rzeźnik z Rzeszowa dokonywał systematycznie nielegalnego uboju zwierząt, mięso zaś bez kontroli wprowadzał do obrotu. Między innymi dostarczył on Szpitalowi Powszechnemu w Rzeszowie mięsa z 7 bitych cieląt w stanie zepsutym — niezdatnym do spożycia — 2 lata obozu pracy.

Wspólnik Wróbla Władysław Szczepan, referent zakupu Spółdzielni Mięsnej Zw. S. Chł. w Rzeszowie — 18 miesięcy.

Józef Ośka ze Starej Wsi, pow. Kozienice oraz Aleksander Adamczyk z Siedlec, uprawiali nielegalny ubój, a niekontrolowane mięso i tłuszcz sprzedawali w swych sklepach, pobierając ceny wyższe od ustalonych. Wymierzono każdemu z nich karę 12 miesięcy obozu pracy.

Nowy ośrodek szkolenia lotniczego »Służby Polsce«

„Służba Polsce”, zorganizowała w Bielsku, Centralną Szkołę Instruktorów Szybowcowych.

Na jednorocznych turnusach, przyszli instruktorzy, przechodzą będą kolejno przeszkolenie teoretyczne, warsztatowe oraz naukę pilotażu.

Komunikat Gł. Komisji Kontroli Partyjnej Stronnictwa Ludowego

Główna Komisja Kontroli Partyjnej Stronnictwa Ludowego podaje do publicznej wiadomości, że Prezydium NKW SL postanowiło w dniu 23 września 1948 r. wykluczyć ze Stronnictwa Ludowego i usunąć z zajmowanych stanowisk z ramienia Stronnictwa Ludowego:

z Krakowa:
Dzierżymirskiego Juliusza, Moroskiego J. i Siciarza Jana;
z Warszawy:
Politańskiego Stanisława;

z Rzeszowa:
Burlikowskiego Stefana;
z Katowic:
Pewnickiego Stanisława;
z Kartuz:
Mrozińskiego Kazimierza,

którzy nadużyli zaufania szerokich mas pracujących chłopów przez dopuszczenie się nadużyć na szkodę Stronnictwa Ludowego.

Równocześnie Prezydium NKW postanowiło skierować sprawy wykluczonych do Komisji Specjalnej.

NASI CZYTELNICY

O WŁAŚCIWĄ POLITYKĘ KREDYTOWĄ NA WSI

POD takim tytułem ukazał się w nr. 239 „Dziennika Ludowego” z dnia 16 września br. artykuł, który porusza jedną z ważniejszych spraw, związanych z przebudową struktury gospodarczej kraju. Bo istotnie, przepisy o udzielaniu kredytów, jakże ciągle jeszcze obowiązują nasze instytucje kredytowe, nie pasują po prostu do dzisiejszej rzeczywistości, a w wielu przypadkach są nawet sprzeczne z ogólną polityką rządu. Tak np. przepis o udzielaniu chłopom pożyczek do wysokości 100.000 zł na wykonanie rozpoczętych budynków właściwie popiera chłopów bogatych z tej prostej przyczyny, że biedaka nie stać na to, by w ogóle budowę rozpocząć.

Słusznie też autor wspomnianego artykułu podkreśla, że dotychczasowe przepisy, mające na celu zabezpieczenie majątku państwowego, w niczym go właściwie nie zabezpieczają.

Bo jakże ta sprawa wygląda w praktyce?

Trzy osoby np. zaciągają pożyczkę w ten sposób, że jedna drugiej żyruje weksle, czyli — że na trzech wekslach mamy jedne i te same podpis. Inaczej tylko rozmieszczone: na jednym wekslu jeden podpis znajduje się na miejscu pożyczkobiorcy, na innym — na miejscu żyranta.

Ważne jest przytem i to, że manipulacje te wymagają kilku dni straty, bo każdy (i pożyczkobiorca i żyrant) musi się zgłosić do banku osobiście, co nieraz — poza stratą czasu — pociąga i poważne wydatki.

I dlatego obok koncepcji, wysuniętych przez Ob. E. P., by gwarantami były instytucje, do rozważenia podaje jeszcze następujące:

1) Skrypty dłużne powinny opiewać nie na pożyczkobiorcę, a na ziemię, na której powstają budynki. Byłoby to najpewniejszym zabezpieczeniem interesów państwa, bo dłużnik może umrzeć, ale ziemia i budynki zostaną i dług spłaci ewentualny następca;

2) Przy budowaniu wsi poparcelacyjnych można by wprowadzić skrypty zbiorcze, opiewające na całe osiedle.

Tak, czy inaczej, sprawa pożyczek, o których mowa, wymaga szybkiej i gruntownej rewizji, bo plan budownictwa na rok 1949 właściwie powinien być układany już obecnie.

PAWEŁ PREJS

Walka z niesprawiedliwością na wsi (4)

KTO TO JEST CHŁOP BIEDNY ŚREDNI I BOGATY?

Aby zdać sobie sprawę z tego, jak w masach ludowych przebiega walka z bogaczami na wsi, musimy dokładnie określić: kogo uważamy za chłopów biednych, średnich i bogatych?

Ogólnie trzeba stwierdzić, że biednymi chłopami są ci, którzy nie są w stanie wyżyć ze swoimi rodzinami ze swoich gospodarstw, bo mają za mało ziemi i inwentarza, muszą więc szukać pobocznej pracy zarobkowej lub zapożyczać się oraz wpadają przez to w nieustanną zależność od chłopów bogatych, na których muszą pracować.

Trudno oczywiście podać dokładną liczbę hektarów, wg. których należy określić chłopów jako biednych, gdyż w każdym wojewód-

ztwie będzie to zależało od jakości gleby, odległości danego gospodarstwa od miasta, od środków komunikacyjnych itd. Nie ulega natomiast żadnej wątpliwości, że mieszkańcy każdej wsi wiedzą dobrze i potrafią dokładnie wskazać, kto należy do biedoty wiejskiej, kto do średniorolnych, kto jest bogaczem — wyzyskiwaczem.

Których chłopów uznać należy za średnich? Za średnich chłopów uznajemy gospodarzy, którzy posiadają tyle ziemi i inwentarza, że mogą wyżyć z własnego gospodarstwa i obrobić go bez posługiwania się pracą najemną i uciekania się do wszelkich form wyzysku innych chłopów. Jako ludzie pracy, chłopci średni są związani z klasą robotniczą

jako zaś posiadacze drobnych gospodarstw, pragnęliby je powiększyć i przejść do rzędu bogaczy. Nie wytrzymują oni jednak konkurencji chłopów bogatych, a nieublagane prawo rozwoju ekonomicznego ruinuje ich gospodarstwa, i spycha w szeregi biedoty. Przyczyniają się do tego działy rodzinne, kłeski żywiołowe, które powodują, że tylko nielicznym z chłopów średnich udaje się uniknąć bankructwa i utrzymać swój stan posiadania, a wyjątkiem tylko — przejść do grupy bogaczy.

W ten sposób główna masa chłopów średniorolnych znajduje się w ciężkim położeniu i jest stale zagrożona procesem biednienia. Średni chłopci często ulegają wpływowi bogaczy wiejskich, lecz istotny ich interes skłania ich do łączenia się z biednymi chłopami we wspólną walkę przeciw chłopom bogatym, którzy jednakowo zagrażają egzystencji tak małym, jak i średniorolnym.

Młodzież wiejska garnie się do szkół rolniczych

W gmachu Woj. Urz. Ziem. w Poznaniu odbyła się konferencja dyrektorów licealnych szkół rolniczych z wojew. poznańskiego.

Omówiono aktualne zagadnienia programowe i organizacyjne szkolnictwa rolniczego na terenie Wielkopolski. Stwierdzono, że wielkopolska ludność wiejska, zrozumiała dotychczas rolę szkolnictwa rolniczego, czego dowodem jest wielki napływ młodzieży wiejskiej do szkół rolniczych.

Frekwencja uczniów wzrosła przeciętnie o 100 proc., przy czym niektóre szkoły z braku pomieszczenia

mogły przyjąć zaledwie 50 proc. zgłaszających się kandydatów. Wielkiej frekwencji dowodzi również fakt, że np. w 4-letnim Liceum Męskim w Środzie 50 uczniów przypada na 1 nauczyciela.

Podobna sytuacja jest w żeńskim szkolnictwie licealnym. Do I kl. Państwowego Liceum Rolniczo - Gospodarczego w Wolsztynie zgłosiło się 80 uczennic, (w ub. roku zaledwie 30). Kilka szkół zakończyło całkowicie swoją organizację i zajęło pozycję czołowych szkół tego typu w Polsce, jak np. Liceum Mleczarskie we Wrześni, 4-letnie Liceum Rolnicze w Środzie oraz 4-letnie Liceum Rolniczo - Gospodarcze w Włocławku.

Nie bez znaczenia pozostaje również fakt, że 75 proc. młodzieży, wstępującej do szkolnictwa licealnego, rekrutuje się z synów i córek małych i średniorolnych chłopów. Młodzież ta ma zapewnione stypendia, pomoce naukowe oraz pomoc materialną. Został również wydany cały szereg podręczników, specjalnie napi-

sanych dla omawianych szkół, co ogromnie ułatwiło młodzieży kształcenie się i pogłębianie wiedzy fachowej.

Zagadnienie pomocy sąsiedzkiej i współzawodnictwa pracy w rolnictwie będzie traktowane w nowym roku szkolnym, jako jeden z najważniejszych czynników wychowawczych młodzieży. Należy się spodziewać, że przyszli absolwenci tych szkół będą nie tylko dobrymi fachowcami, ale również świadomymi i postępowymi członkami społeczności wiejskiej. (g)

Uniwersytet Ludowy w Golinie przygotowuje do pracy samorządowej

W dniu 15 października 1948 r. nastąpi rozpoczęcie prac w Uniwersytecie Ludowym w Golinie Wielkiej, — jedynym tego typu w granicach dawnego woj. poznańskiego. Pierwszy kurs męski w zespole od 35 do 40 słuchaczy, trwać będzie od 15 października br. do 15 czerwca 1949 r.

Uniwersytet Ludowy powiatu rawickiego w Golinie Wielkiej ma za zadanie przygotowanie młodzieży wiejskiej do pracy społecznej i życia publicznego, w szczególności do

pracy samorządowej - administracyjnej w gminach i powiatach. Spośród wychowanków tego U. L. winni wyjść w przyszłości należycie przygotowani do życia publicznego członkowie rad narodowych, sołtysi i wójtowie, członkowie rad nadzorczych, pracownicy samorządowi itp.

Warunkiem przyjęcia na kurs Uniwersytetu Ludowego w Golinie jest przedłożenie świadectwa ukończenia szkoły powszechnej, ukończenie 20 lat życia oraz zamiłowanie do samokształcenia się i do pracy społecznej, jak również wykazanie się nieposzlakowanym charakterem.

Nauka jest bezpłatna. Utrzymanie w internacie — po cenie kosztów własnych. Dla zdolnych, a niezamożnych, przewidziane są stypendia i zniżki.

Zgłoszenia należy przysłać do kierownictwa U. L. w Golinie Wielkiej, p-ta Bojanowo, pow. Rawicz. (g)

Nowe ośrodki maszynowe

Na terenie pow. czarnkowskiego, zostały zorganizowane Ośrodki Maszyn Rolniczych w Drawsku i Rosku.

W ostatnim miesiącu dopełniano urządzenia techniczne w Ośrodkach M. R. Połajewo, Czarnków i Lubasz. Na plan dalszy wysunięto zorganizowanie Dcnu Rolniczo - Handlowego, wzmożenie handlu ziemio-płodami, materiałami budowlanymi, nawozami sztucznymi i zaprowadzenie specjalnych asortymentów maszyn rolniczych. (Ko)

Remont mieszkań robotniczych kosztem 116 milionów zł

Miejska Rada Narodowa w Poznaniu rozpatrywała na nadzwyczajnym posiedzeniu sprawę polepszenia warunków mieszkaniowych dla robotników. Z sumy 126 mil. zł, przyznanych na ten cel dla Poznania przez Radę Państwa, 116 mil. zł przeznaczono na remont domów robotniczych, zaś 10 mil. zł na odbudowę mostów i przepustów drogowych.

wiodących do osiedli robotniczych. Pełne zużytkowanie obu tych sum nastąpi jeszcze w roku bieżącym.

Wyremontowane mieszkania otrzymają przede wszystkim przodownicy pracy, oraz robotnicy, wyróżniający się pilnością.

W pierwszym etapie zostaną odbudowane domy przy ul. Wawrzyńca, Czechosłowackiej, Owsianej, Kramarskiej, Grobli na Winogradach oraz w Krzyżownikach, w barakach na Świerczewie, na Zawadach i przy ul. Chlebowej.

Przewiduje się, że jeszcze przed nadjeściem zimy robotnicy otrzymają około 220 nowych izb mieszkalnych. (m)

Kursy dokształcające dla chłopów i robotników

W pow. jarocińskim, w miejscowościach: Pleszewo, Żerkowo, Nowe Miasto, Jaraczew i Witaszyce, zostały zorganizowane wieczorowe kursy dokształcające, na które uczęszczają miejscowi chłopcy i robotnicy.

O popularności kursów świadczy ilość słuchaczy, która przekroczyła już liczbę 600 osób. (Ch)

Go warto zobaczyć w Poznaniu?

TEATRY:

TEATR WIELKI — niedziela — „Carmen”.
TEATR POLSKI — „Wilki w nocy”. godz. 16.00, „Seans”, godz. 19.30.
TEATR NOWY — nieczynny.
TEATR KOMEDIA MUZYCZNA — „Jadzia wdowa”, godz. 20.00.
TEATR AKTORA I LALKI — „O żaczku szkolniaku” godz. 18.00.

KINA

APOLLO — „Aleksander Matrosow”. godz. 16, 18 i 20.
BAŁTYK — „Lekkomysłowa siostra”. godz. 15.30, 18, 20.30.
MUZA — „Tajemnica wywiadu”. godz. 16, 18, 20.
RIALTO — „Pościg”. godz. 16.30, 18.30, 20.30.
WARTA — „As wywiadu”. godz. 16.30, 18.30, 20.30.
KINO AKTUALNOŚCI — (WARTA) Program nr 26, godz. 11, 12, 13, 14 — w niedzielę od godz. 10.00.

SALON SZTUK PLASTYCZNYCH (Al. Marcinkowskiego 28): „Wystawa Czechosłowackiej Młodej Plastyki”, w dni powszednie godz. 10 — 18, w niedziele i święta 12 — 17.

Usunąć bogaczy od wpływów na spółdzielczość wiejską

Walka o usunięcie bogaczy wiejskich od wpływów na życie wsi rozpoczęła się również na terenie Wielkopolski.

Można by przytoczyć wiele jaskrawych przykładów opanowania przez ten element spółdzielczości wiejskiej. Oto kilka konkretnych faktów z tego odcinka:

„Spółdzielnia w Kościanie zrzesza 151 gospodarzy, posiadających mniej niż po 20 ha ziemi i 72 posiadających więcej niż po 20 ha. W Radzie Nadzorczej zasiada natomiast sześciu członków, którzy gospodarzą na 20 — 70 hektarach i aż... jeden taki, który ma mniej niż 20 ha.

Prezesem Rady Nadzorczej Spółdzielni w Śmiglu jest niejaki Łaniecki, posiadający 98 ha, przewodniczący zarządu spółdzielni w Wągrowcu posiada 50 ha, a prezes Rady Nadzorczej tejże spółdzielni — 75 ha ziemi”. Fakty te można mnożyć w skończoność.

„Jest to objaw szczególnie niebez-

pieczny — pisze na ten temat jedno z pism poznańskich — wymagający natychmiastowej kontrakcji, gdyż bogacze zasiadający w zarządzie spółdzielni, czy jej Radzie Nadzorczej i pobierający przy tym wysokie pobory, czynią wszystko, aby wypaczyć rolę spółdzielczości i uczynić z niej instrument wyzysku biedoty wiejskiej i średniorolnego chłopca”. (g)

Kurs dla młodych matek w Obornikach

Oddział PCK w Obornikach, podaje do wiadomości, że urządza kurs dla młodych matek. Kurs będzie prowadzony przez lekarza i pielęgniarkę, i obejmie praktyczne wiadomości o pielęgnowaniu niemowląt w pierwszym roku ich życia. Trwać będzie 6 dni i będzie bezpłatny. Kandydatki winny zgłaszać się w biurze PCK do 10 października b.r. (R)

Publiczne zebrania międzypartyjne w pow. poznańskim

Zarząd pow. SL wspólnie z PPR i PPS urządził dnia 19 września br. publiczne międzypartyjne zebrania w 5 gminach i 3 miasteczkach pow. poznańskiego (Pobiedziska, Swarzędz, Żabikowo, Stęszew i Dopiewo), na których występowali referenci wymienionych partii.

Omówili oni wyczerpująco sprawę spółdzielczości produkcyjnej na wsi, zagadnienie organizacji ośrodków maszynowych, oczyszczenie i odświeżenie wiejskiego aparatu gospodarczego i administracyjnego oraz cały

szereg innych problemów wiejskich.

Na omawianych zebraniach uchwalono rezolucję, domagającą się podjęcia bezzwłocznie walki o uzdrowienie stosunków gospodarczych i społecznych oraz wyeliminowanie czynników destrukcyjnych z życia wsi. (g)

Pracownicy Cegielskiego na odbudowę Warszawy

Na wezwanie Rady Zakładowej pracownicy wszystkich fabryk i warsztatów H. Cegielski w Poznaniu zadeklarowali 2 godz. bezpłatnej pracy na rzecz odbudowy Warszawy.

Utonęła w studni

Tragiczny wypadek wydarzył się we wsi Jaroszewice, pow. Konin. Podczas nabierania wody wpadła do studni i utonęła 18-letnia mężatka, G. Kwirink. Mimo natychmiastowej pomocy nie zdołano jej uratować.

22 tuczarnie drobiu czynne w Wielkopolsce

W ub. r. powstało na terenie woj. poznańskiego 16 tuczarni drobiu; przerobiły one 173 tys. gęsi, 35 tys. indyków, 2,5 tys. kaczek, 28 tys. kur i 8 tys. kurczaków. Nowe tuczarnie uruchomione zostały przez „Społem” (8), „Rol-Mies” (5), oraz przez przedsiębiorców prywatnych (3).

Dotychczas czynne były tuczarnie: w Gnieźnie, Obornikach, Ostrzeszowie, Lesznie, Pawłowicach i Gorzowie. Tak więc obecnie liczba tuczarni na terenie Wielkopolski wzrosła niemal czterokrotnie. (g)

Prawnicy amerykańscy przybędą do Poznania

Wkrótce przybędzie do Poznania wycieczka prawników amerykańskich polskiego pochodzenia, która zwiedzi zabytki Poznania i Biskupina. Wycieczka będzie gościem Zrzeszenia Prawników Demokratów w Poznaniu. (g)

To trochę za mało

W pierwszym tygodniu września zebrano na SFOS: w małym miasteczku Stęszewie, liczącym zaledwie 2.946 mieszkańców — 48 tys. zł; w gminie Rokietnica (4.345 mieszkańców) — 24 tys. zł; w tym samym czasie Powiatowy Komitet Odbudowy Warszawy i Poznania w Poznaniu zebrał tylko 187 tys. zł.

Czy to przypadkiem nie za mało?

Zobaczmy, ile przyniesie zbiórka za cały miesiąc.

Nad Wartą

WYCIECZKA Z GNIEZNA DO WROCŁAWIA

W środę 29 bm, wyruszy z Gniezna do Wrocławia wycieczka, zorganizowana przez Powiatowy i Miejski Komitet Zwiedzania Wystawy Ziemi Odzyskanych. Zgłoszenia przyjmuje Pow. Zw. Samopomocy Chłopskiej oraz KKO pow. gnieźnieńskiego. Zbiórka uczestników wycieczki w dniu wyjazdu o godz. 5.50 na dworcu.

CUKROWNIA WITASZYCE PRZED KAMPANIĄ

Tegoroczna kampania w cukrowni Witaszyce, pow. jarocińskiego rozpocznie się 18 października. (g)

TRAGICZNY WYPADEK NA TORZE KOLEJOWYM

Dnia 22 bm, na odcinku kolejowym Kalisz — Opatówek dostał się przez nieuwagę pod pociąg towarowy Michał Papek, robotnik z Opatówka. Koła pociągu odcięły nieszczęśliwemu głowę, uśmiercając go na miejscu. (g)

WIENIEC ŻNIWNY DO MUZEUM

Do Muzeum Ziemi Lubuskiej w Gorzowie przekazany zostanie artystycznie wykonany orzeł z ziarna, ofiarowany podczas dożynek we wsi

Brzeźno, gm. Lubiszyn miejscowemu wójtowi — ob. Prochowi. (Ch)

WYBIŁ SĄSIADOWI OKO

Między J. Kurzbachem ze wsi Iwa nowice (pow. Kalisz) a Z. Siciarkiem doszło na tle porachunków osobistych do bójki. Kurzbach pobił dotkliwie Siciarkę, powodując u niego ślepotę lewego oka.

Sąd Okręgowy w Kaliszu skazał go za to na półtora roku więzienia.

Redakcja i Administracja: Poznań, ul. Dąbrowskiego 77, tel. Red. 90-40, nocny 45-09. Adm. 93-94.

CENNIK OGŁOSZEŃ:

Drobne — po zł 30 za wyraz (minimum 300 zł); poszukiwania pracy zł 15 za wyraz (minimum 150 zł).

PRENUMERATA MIESIĘCZNA 120 zł. Wpłacać na Konto P. K. O Oddz. Poznań nr V-5626 lub Bank Gosp. Spółdzielczego oddział Poznań Nr 690.

WYDAWCA: Nacz. Kom. Wyk. Stronnictwa Ludowego, Odpowiada za pismo Kolegium Redakcyjne, Drukarnia NKW SL, Warszawa. Skolimowska 5.

Nauka dostępna dla wszystkich

Gimnazjalne kursy korespondencyjne Związku Młodzieży Polskiej

ZWIĄZEK Nauczycielstwa Polskiego i Związek Młodzieży Polskiej prowadzi Powszechny Instytut Korespondencyjny, którego celem jest umożliwienie młodzieży i dorosłym kształcenie się między innymi w zakresie szkoły średniej ogólnokształcącej na terenie całej Polski. Podjęcie systematycznego kształcenia drogą korespondencyjną przez organizację społeczne idzie po linii przyspieszenia procesu upowszechnienia oświaty, a w pierwszym rzędzie wśród mas tej młodzieży i starszych, którzy dotychczas wykształcenia tego nie mogli osiągnąć.

Nauka korespondencyjna opiera się będzie na programach szkół średnich dla dorosłych, zatwierdzonych przez Ministerstwo Oświaty. Ścisłe opracowany system kontroli oraz obowiązkowego egzaminu, gwarantują właściwy poziom nauki.

Zorganizowanie dostatecznie gęstej sieci ośrodków dydaktycznych oraz zapewnienie im opieki i pomocy ze strony fachowych sił nauczycielskich umożliwi umasowienie akcji kształcenia korespondencyjnego.

- ****
1. Rok szkolny trwa 9 miesięcy (od 1.X. — 30 czerwca).
 2. Gimnazjum i Liceum jest typu matematyczno - przyrodniczego.
 3. Program nauki obejmuje 4 klasy gimn. i 2 kl. liceum.
 4. Materiał nauczania stanowi: skrypty, podręczniki, komentarze, przesyłane uczniom dwa razy w miesiącu przez Dyrekcję Gimn.
 5. Uczeń przerabia samodzielnie materiał, wpisuje odpowiedzi na pytania, zawarte w wykładzie do odpowiednich zeszytów domowych.
 6. Raz w miesiącu uczeń przysyła do swojego ośrodka dydaktycznego prace kontrolne z każdego przedmiotu.
 7. Egzaminy przejściowe i końcowe przeprowadza się w ośrodkach dydaktycznych w trzech terminach — czerwiec, wrzesień i luty.
 8. Po zdaniu egzaminu uczeń otrzymuje świadectwo, równoznaczne

RADIO

CZWARTEK, 30 WRZESNIA
6.00 Sygnał czasu. 6.05 Gimn. 6.15 Dziennik. 6.30 Muz. 7.00 Wiad. 7.05 Przegl. prasy. 7.12 Muz. 7.20 „Kocha, lubi, szanuje...” aud. poetycka. 7.30 Muz. 8.20 „Anna Proletariuszka”. 8.35 Muz. 8.55 Inform. ogólnopolskie. 9.00 Skrzynka PCK. 12.00 Dziennik. 12.25 Utwory na flet. 12.45 „Czego wymagamy z punktu widzenia hodowli od budynku inwentarskiego”. Z-frontu rolniczego, pog. 13.00 Muz. 13.45 „Piotr Czajkowski”. 15.30 Aud. Henryka Ładosza dla dzieci. 15.50 Muz. lek. 16.00 Dziennik popoł. 16.30 „Z naszych stron”, muz. ludowa. 17.00 Józef Haydn (Transm. z Katowic). 17.27 Muz. fortep. 17.54 „Postępy w odbudowie Politechniki Warszawskiej”. 18.00 „Mówi WZO”. 18.05 „To warto przeczytać”. 18.10 Konc. z Bydgoszczy. 18.55 Aud. literacka. 19.10 Koncert ork. tanecznej Jana Cajmiera. 20.00 Moralność pani Dulskiej, słuch. Zapolskiej. 20.58 Kom. meteorolog. 21.00 Dzień, wiecz. 21.50 „W rocznicę strajku nauczycielskiego”. 22.00 „Dawna muzyka”. 23.00 Wiad. 23.10 Muz. tan.

Audycje dla wsi

W środę — „Co czytać” w oprac. L. Protschke i wiadomości dla wsi.
W czwartek — „Czego wymagamy od budynku inwentarskiego z punktu widzenia hodowli”, Starego Rolnika i pogadanka „Z frontu rolniczego”.
W piątek — poradnik dla wsi.
W sobotę — „Obliczamy zapasy pasz na zimę”.
W niedzielę, o godz. 10.00 na fali Warszawy II, opowiadanie Wincen- tego Burka: „Zuch — Smolicha”, o godz. 11.30, na fali Warszawy II, reporta- ż z ośrodka spółdzielczego na wsi, o godz. 13.40, transmisja z Kra- kowa, audycja słowno - muzyczna: „Hej, od Sącza jada”, o godz. 15.15 „Melodie ludowe”, polskiej kapeli pod dyr. F. Dzierżanowskiego.

ze świadectwem Szkoły Państwowej.

Ośrodek urzędu co miesiąc jedno lub dwudniowe konferencje, na któ- rych nauczycielstwo sprawdza postę- py uczniów w nauce, udziela wskazó- wek i wyjaśnień, umożliwia przera- bianie ćwiczeń w pracowniach, udos- tępnia pomoce naukowe itp.;

Udziela porad indywidualnych w dniach i godzinach uzgodnionych z uczniami;

Organizuje egzaminy przejściowe i końcowe (duża matura).

WARUNKI PRZYJĘCIA

1. Wiek ucznia — ukończone 16 lat życia.
2. Opłaty — za skrypty, podręcz- niki, komentarze, korespondencję i przesyłki wynoszą 3.000 zł rocznie płatne w trzech ratach kwartalnych.
3. Zapisy — przyjmuje Sekreta- riat Korespondencyjnego Gimnazjum i Liceum w Łodzi, Al. Kościuszki 45. Przy zapisie należy załączyć:
a) podanie z wyszczególnieniem do jakiej klasy zgłasza się uczeń, na jakiej podstawie, jakiego języka chce

W każdym powiecie lecznica zwierząt

Sprawy chorób zwierzęcych są pro- blemem nie tylko polskim. Jest on przedmiotem zainteresowań wszyst- kich krajów i narodów, gdyż niektó- re choroby, jak: gruźlica i wiele in- nych przenoszą się na ludzi. Dlatego też do najważniejszych zadań należy zwalczanie chorób zaraźliwych.

Na konferencji prasowej, jaka od- była się w gabinecie min. rolnictwa i r. r. 25 b.m. z zagażenia dyrekto- ra gabinetu dra A. Kleszczyńskiego, jak i z referatów dra St. Kraussa i nacz. Cz. Marańskiego, dowiedzieli- my się, że rząd nasz dokłada wszel- kich starań, aby choroby zwierzęce opanować jak najszybciej.

Ministerstwo Rolnictwa w tym ce- lu opracowuje jak najdalej sięgające plany. Przedtem lecznictwo skoncen- trowane było w rękach lekarzy pry- watnych i nie dla każdego było do- stępne. Obecnie posiadamy świeżo wybudowanych 106 lecznic powiato- wych, 36 rejonowych, 2 — Zw. Samop. Chłop., 2 — Tow. Opieki nad Zwierzętami i in. lecznice przycho- dnie.

TAPCZANY — LEŻANKI FOTELE

najkorzystniej wykonuje na zamówie- nie i stale gotowe na składzie

J. WALIGÓRA — POZNAN
W. Garbary 35 (narożnik ul. Woźnej) 2022z

Produkcji Państw. Fabr. Zjedn. Zakł. Przem. Farmac. Żądać w aptekach i drogeriach. 1995z

się uczyć (rosyjski, francuski, niemiec- ki) i na jakim poziomie.

b) własnoręcznie napisany zycio- rys,

c) poświadczony odpis ostatniego świadectwa szkolnego (w razie bra- ku świadectwa — stwierdzenie przez dwóch świadków z podpisem uwerzy- telnionym urzędowo).

d) opłatę za pierwszy kwartał w wysokości 1.000 zł, przestanych na konto PKO, nr VII—4010.

4. Uczniowie zostaną przydzieleni do odpowiednich ośrodków dydak- tycznych i zawiadomieni o tym po zakończonych zapisach.

o spłacie drugiej raty podatku gruntowego

Wszystkim gospodarstwom, zobo- wiązanym do spłaty II raty podatku gruntowego w zbożu przedłużono ze względu na kopanie i siewy je- sienne termin tej płatności do 31 grudnia br.

Ale tylko w zbożu!
Podatek gruntowy w gotówce na- leży spłacać w przewidzianych ter- minach. Właściwie im prędzej, tym lepiej. Dwa razy bowiem daje ten, kto szybko daje.

Wszystkim gospodarstwom, zobo- wiązanym do spłaty II raty podatku gruntowego w zbożu przedłużono ze względu na kopanie i siewy je- sienne termin tej płatności do 31 grudnia br.

Udziela się w nich ponad 10.000 porad miesięcznie. W roku 1947 udzielono ogółem 53.817 porad. W półroczu 1948, zanotowano 80.000 porad, w roku 1949 przewidzianych jest 250 000 porad.

Celem Ministerstwa Rolnictwa jest — aby w każdym powiecie była dla zwierząt, jedna lecznica i punkty lecznicze w gminach. Dotychczas najstabilniej obsłużone są wojewódz- twa: olsztyńskie i szczecińskie. Naj- gorsze wyniki leczenia notowane są na terenie woj.: krakowskiego i rzeszowskiego. (jnk)

SONDY do pobierania prób z worków zboża i nasion

po le ca :

„O P T Y K” Sp. z o. o.
P o z n a ń, 27 Grudnia 7, tel. 523-55 2059-z

CENTRALA TEKSTYLNA

Biuo Eksportowe „CENTEBE”
Składnica Eksportowa Konfekcji w Łodzi, ul. Świętokrzyska 17
ZATRUDNI NATYCHMIAST
5-ciu wykwalifikowanych krawców męskich na stanowiska kontrolerów konfekcji.

Podania wraz z życiorysem i odpisami świadectw należy składać w Referacie Składnicy. 2072R

Zostały wysłane blankiety
WARSZAWA I-262
WPLACAJCIE PRENUMERATE

P.K.O.

WYCIĄG STRONNICTWA LUDOWEGO

DO MARSZAŁKA SEJMU
OB. WŁADYSŁAWA
KOWALSKIEGO

Walne statutowe zebranie człon- ków grodzkiego koła Stronnictwa Ludowego w Kielcach przesyła Ci Obywatelu Marszałku wyrazy głę- bokiej wdzięczności i hołdu za pra- cę Twą dla ludu i ziemi polskiej.

Prezydium Zjazdu

KIELCE

Na plenum Wojewódzkiego Zarzą- du SL w Kielcach, odbyłym w dn. 21 bm. z udziałem delegata NKW SL ob. J. Jarosza, prezesów zarządów powiatowych SL i nowopowołanych członków zarządu, dokonano wybo- ru nowych władz wojewódzkich: prezes — powołany ponownie poseł Stefan Rękas, wiceprezes: kurator Jan Wiktor i Wojciech Pardała, se- kretarz — Jan Bąk, starosta, z-ca sekr. — Julian Maj, kier. Wydz. Organiz. W. Z. SL, skarbnik — Sta- nisław Chęba, z-ca skarbnika — Szy- mon Dulny.

Po szeroko rozwiniętej dyskusji nad referatem ob. Bąka, na temat „Walka z niesprawiedliwością na wsi”, ustalono terminarz konferencji powiatowych.

10 października odbędą się równo- cześnie w Kielcach i Starachowi- cach — zborowo dla powiatów są- siednich — konferencje, w których wezmą udział delegaci NKW SL, za- rządy i działacze powiatowi. oraz działacze gminni.

Konferencja w Kielcach obejmow- ać będzie powiaty: Busko, Często- chowa, Jędrzejów, Kielce, Pińczów, Włoszczowa. W Starachowicach po- wiaty: Iłża, Opatów, Kozienice, Ra- dom, Sandomierz.

RZESZÓW

W lokalu Wojewódzkiego Zarządu SL odbyła się 24 września konferen- cja aktywów Stronnictwa Ludowego oraz odprawa prezesów i sekretarzy zarządów powiatowych.

Powitał zebranych poseł Augu- styn, sprawy uspołecznienia wsi zre- ferował prof. Styka, walkę klasową oraz jej owoce przedstawił NKW SL ob. Szkop.

W dyskusji mówcy wykazali, że chłop mało i średniorolny nie od dzi- siaj walczy z wyzyskiwaczami wiej- skimi, lecz w walce tej natrafia na trudności, tak ze strony kleru jak i kułaków wiejskich. Wykazali rów- nież, że jedynym przyjacielem chłopu mało i średniorolnego staną się spół- dziełnie produkcyjne na wsi. (jb.)

DRZECIN

Zebranie organizacyjne przepro- wadził i wygłosił referat polityczno-

Olejarnia »Len«

Białystok,

ul. Dąbrowskiego Nr 22. Tel. 901

Poleca przedniej jakości olej lniany i pokost. — Zakupuje wszelkie nasiona oleiste. 2071z

gospodarczy, sekr. ślubickiego zarz. pow. SL Fr. Stój. W dyskusji omó- wiono sprawy podatkowe i FOR.

Do zarządu weszli:

Ludwik Oczyński — prezes, Mi- kołaj Bendyk — sekr., Michał Ku- zio — skarbnik.

Komisja Rewizyjna:

Stefan Pietrzyk, Michał Kolowca, Michał Chromicz.

SOCHACZEW

24 bm. odbyło się zebranie mię- dzypartyjne aktywów powiatowego. Przewodniczył poseł Kulisiewicz, wyczerpujący referat wygłosił poseł Krajewski—PPR. W dyskusji poru- szono aktualne zagadnienia gospo- darcze wsi.

WIEŚCI z KRAJU

● Związek Samopomocy Chłop- skiej kładzie szczególny nacisk na rozwój gospodarki nasiennej w woj. krakowskim, dążąc do uzyska- nia samowystarczalności wsi na tym odcinku. Przyczynia się do tego za- kładanie bloków nasiennych (plan- tacji nasiennych) w gospodarstwach chłopskich.

Plan na wiosnę roku 1949 prze- widuje założenie ogółem 157 blo- ków nasiennych na 3.555 ha. Je- sienią 1947 r. założono 5 bloków na 341 ha. Jesienią br. plan prze- widuje utworzenie 112 bloków na- siennych o powierzchni 4.306 ha.

● 1 stycznia 1949 r. nastąpić ma uroczyste otwarcie Muzeum Lube- lskiego. Obecnie prowadzone są pra- ce nad odbudową i reorganizacją tego Muzeum. Muzeum Lubelskie otrzyma z Muzeum Narodowego w Warszawie 100 płócien najwy- bitniejszych malarzy polskich. Pla- nowane jest zorganizowanie w Mu- zeum galerii malarstwa współczes- nego.

OGŁOSZENIA DROBNE

HANDLOWE

Każdą ilość grzybów: borowiki, rydze, opieńki, maślaki, skupuje Państwowa Przetwórnia Owocowo - Warzywna Białystok, Św. Rocha 16. 2070-z

TAPCZANY, FOTELE — najkorzystniej wykonuje J. WALIGÓRA

P o z n a ń, Garbary 35, narożnik ul. Woźnej. 1950z

Tapczany, leżanki, fotele—wykonuje: Warsztat Tapicerski GORZELEŃCZYK Poznań, Za Bramką 6. 1987z

WOLNE POSADY

POSZUKUJEMY od zaraz fachowców branży zwierzęcej do organizowania nadzoru i kontroli spędu zwierząt rzeźnych w powiatach i gminach wo- jewództwa. Zgłoszenia: Centrala Rol- niczo Spółdzielni „Samopomoc Chłop- ska” Oddział Okręgowy w Poznaniu. Pl. Wolności 18, V piętro, Referat personalny. 2067R

ZGUBY

ZGUBIONO paszport niemiecki i le- gitymację, na nazwisko Sawulski Ba- zyli, zam Supraśl, Nowy Świat 15. 2068R

ZGUBIONO książeczkę wojskowa RKU Bielsk — Podlaski, nazwisko Jaszczuk Franciszek, Żurobice, gm Siemiatycze. / 2069R

Prawo w walce z alkoholizmem

ZA PĘDZENIE »BIMBRU« — 3 LATA WIĘZIENIA

Z wszystkich stron odzywiają się głosy, ostrzegające przed skutkami alkoholizmu. Zjawisko to bowiem przez powszechność staje się klęską społeczną. Piją wszyscy: ludzie w sile wieku, młodzież, nawet dzieci. Pije się przy wszelkich możliwych okazjach, a także i bez okazji. Objaw ten to pozostałość ostatniej wojny, w czasie której ludność nękana, prześladowana, zrozpaczona szukała zapomnienia w kieliszku. W poważnym stopniu do nadmiernego spożywania alkoholu przyczynia się potajemne gorzelnictwo, czyli pędzenie samogonu, pospolicie zwanego „bimbrem“, rozpowszechnione po naszych wsiach i miastach.

Zagadnienie walki z potajemnym gorzelnictwem jest niezwykle ważne. Potajemne gorzelnictwo wyrządza bowiem nieobliczalne straty materialne Państwu i społeczeństwu, rujnuje nadto zdrowie moralne i fizyczne obywateli.

Każdy, kto pędzi bimber, zatrutą licznym rzeszom swoich odbiorców zdrowie, sprzedając im produkt złe odcyszczony i trujący. Ludzie pod wpływem bimbrowego ślepną, tracą słuch, zdolność rozumnego myślenia i chęć do pracy.

Każdy, kto pędzi samogon, wyrządza szkodę gospodarstwu społeczeństwu, bowiem do produkcji używa takie surowce: jak mąkę, cukier lub zboże, a więc produkty konieczne do wyżywienia ludności.

ALKOHOLIZM jest jednym z największych źródeł przestępczości. Prawie połowa zbrodni popełniana jest pod wpływem odurzenia alkoholem. Zabójstwa, uszkodzenia ciała, opór władzy, uszkodzenia mienia, zakłócenia spokoju publicznego, przestępstwa natury obyczajowej, kradzieże, rabunki, oszustwa są w wielu wypadkach wywołane wpływem alkoholu.

Toteż plagą społeczną jest alkoholizm i idące za nim potajemne gorzelnictwo. Działalność tych, co pędzą samogon i rozprowadzają go jest zbrodnią godzącą w zdrowie moralne i fizyczne ludu polskiego.

Należy zauważyć, że ludzie ubodzy szukają taniego źródła nabycia alkoholu. Takim źródłem są producenci i handlarze samogonem. Zarabiają oni na biedakach, wyrządzając im największą krzywdę.

Stwierdzono, że produkcję i handel samogonem w celu zarobkowym zajmują się w większości wypadków ludzie zamożni, dorabiający się w ten sposób na krzywdzie moralnej i fizycznej biedaków.

Państwo, rozumiejąc, że zwyczaj używania napojów alkoholowych nie da się całkowicie usunąć, dba o to, aby dostarczać społeczeństwu produktów jak najmniej szkodliwych dla zdrowia. W tym celu Monopol Spirytusowy używa do produkcji surowca zdrowego i dba o właściwe odczyszczenie produktów wypuszczanych do spożycia.

Jednocześnie Państwo organizuje obronę społeczeństwa przed niebezpieczeństwem, jakie grozi mu ze

strony nielegalnych producentów i handlarzy alkoholu. Do tego celu służy prawo karne skarbowe.

Walce z potajemnym gorzelnictwem służy przede wszystkim artykuły 70 i 71 prawa karnego skarbowego. Stosownie do art. 70 prawa karn. skarb. wyrobienie spirytusu bez zezwolenia zagrożone jest karą aresztu do lat trzech i grzywny w wysokości do zł 500.000. Taką karą grozi tym, co pędzą samogon na własny użytek.

Jeżeli sprawca pędzenie samogonu lub odkażanie denaturatu traktuje zarobkowo — grozi mu za to

kara do 5 lat więzienia i grzywna w wysokości do miliona złotych.

Stosownie do treści artykułu 71 prawa kar. skarb., kto świadomie nabywa, przechowuje, transportuje spirytus pochodzący z niedozwolonego wyrobu, pomaga do jego zbycia lub ukrycia, podlega karze aresztu do roku i grzywny do wysokości zł 500.000. Jeżeli sprawca działał w celach zarobkowych grozi mu kara więzienia do lat 3 i grzywny do miliona złotych.

Sąd może wymierzyć sprawcom grzywnę obok kary pozbawienia wolności.

Ubezpieczenia rodzinne

Z dniem 1 stycznia 1948 roku wszedł w życie dekret z dnia 28 października 1947 roku o ubezpieczeniu rodzinnym. Celem tego ubezpieczenia jest przyjsię z pomocą rodzinie pracującej, w szczególności zaś rodzinom obciążonym dziećmi. Na zasadzie omawianego dekretu pracownicy otrzymują dodatki rodzinne do płac pracowniczych.

Rozporządzeniem ministra Pracy i Opieki Społecznej ustalona została wysokość zasiłków rodzinnych. Zasiłek rodzinny wynosi miesięcznie:

- a) na jedno dziecko — 650 złotych,
- b) na dwoje dzieci — 1.450 złotych,
- c) na każde następne dziecko — 1.000 złotych,
- d) na żonę (lub męża niezdolnego do pracy), jeżeli przysługuje zasiłek dla dzieci — 500 zł,
- e) na żonę (lub męża niezdolnego do pracy), jeżeli nie przysługuje zasiłek na dzieci — 300 zł.

Zasiłki w tej wysokości wypłacane są pracownikom co miesiąc z dołu.

Emeryci i renciści otrzymują zasiłki rodzinne łącznie z wypłatą zaopatrzenia emerytalnego lub renty.

Uprawnionymi do zasiłków rodzinnych są:

- 1) pracownicy podlegający obowiązkowi ubezpieczenia na wypadek choroby i macierzyństwa,
- 2) osoby, które po rozwiązaniu stosunku pracy lub stosunku służbowego są uprawnione do zasiłków chorobowych, domowych i połogowych z ubezpieczenia na wypadek choroby i macierzyństwa, to jest b. pracownicy,
- 3) osoby, uprawnione do zaopatrzenia emerytalnego lub do rent z ubezpieczeń społecznych, z wyjątkiem

uprawnionych do rent z tytułu utraty mniej niż 66 proc. zdolności do zarabkowania, — tj. emeryci i renciści,

- 4) sieroty, uprawnione do zaopatrzenia emerytalnego lub do rent (zaopatrzeń) z ubezpieczeń społecznych,
- 5) sieroty, uprawnione do zaopatrzenia na podstawie: rozporządzenia o zaopatrzeniu byłych skazańców politycznych, ustawy o zapewnieniu pracy i zaopatrzeniu uczestników walk o niepodległość Państwa Polskiego, ustawy o zasiłkach i pomocy dla osób pozostałych po uczestnikach ruchu podziemnego i partyzanckiego, poległych w walce o wyzwolenie spod najazdu hitlerowskiego, dekretu o zasiłkach i pomocy dla wdów i sierot po ofiarach wrogów demokratycznego ustroju Polski,

Za członków rodziny, uprawnionych do zasiłków, uważa się nie tylko dzieci własne, małżeńskie i pozamałżeńskie, uprawnione, uznane, adoptowane, ale również pasierbów i dzieci ofiar wojny, przyjęte na wychowanie.

O uprawnieniach do pobierania świadczeń decydują Ubezpieczalnie Społeczne, którym należy przedkładać zaświadczenia z miejsca pracy, zaświadczenia z ksiąg stanu cywilnego i t. p.

NAUKA Wiktor Wasz. — W sprawie uzyskania matury jako ekstern, zwróćcie się do najbliższego kuratorium.

Ob. Buszko z Białowieży. — Podanie o przyznanie Wam emerytury powinniście złożyć do Państwowego Zakładu Emerytalnego w Warszawie, ulica Inflancka 6. Do podania wobec tego, że papiery i dokumenty Wasze zaginęły w czasie wojny w Izbie Skarbowej w Warszawie, musicie dołączyć oświadczenia, podpisane przez dwóch przynajmniej świadków o tym, że wiadomo im, że w określonym czasie pracowaliście w danej instytucji. Podpisy świadków muszą być uwierzytelnione bądź przez notariusza, bądź przez gminę. Jeżeli chodzi o zaświadczenie o pracy w instytucjach byłych państw zaborczych — to zaświadczenie takie mogą podpisać tylko te osoby, które razem z zainteresowanym pracowały w tej instytucji.

„Rawianin” Władysław L. — Naszym zdaniem ojcu Waszemu przysługuje prawo do renty inwalidzkiej. Podanie o przyznanie renty należy skierować do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w Warszawie, ulica Czerniakowska 231, dołączając poświadczone dokumenty. Zakład rozstrzygnie sprawę i wyda decyzję. Od decyzji nieprzychylniej strona niezadowolona może wnieść odwołanie do Okręgowego Sądu Ubezpieczeń Społecznych w terminie dwóch miesięcy od dnia doręczenia decyzji Zakładu. Prawo do renty sierocej, po śmierci rencisty, przysługuje w zasadzie tylko tym członkom rodziny rencisty, którzy pozostawali na jego wyłącznym utrzymaniu. We Francji wychodzi pismo w języku polskim; przeznaczone dla wychodźstwa pod tytułem „Gazeta Polska”. Adres redakcji: „Gazeta Polska” 24 Rue Stephenson, Paris 18.

„Energiczny młodzieniec ze Skarżyska”. — Art. 13 prawa rodzinnego daje dziecku nieślubnemu prawo zaprzeczenia w drodze powództwa urodzeniu z małżeństwa. Wniesienie takiego pozwu możliwe jest wówczas, gdy zachodziło oczywiście nie podobieństwo, aby mąż matki mógł być ojcem tego dziecka. Pozew wnieść należy przeciwko mężowi matki, a gdy on już nie żyje, przeciwko kuratorowi, ustanowionemu przez sąd grodzki, jako władzę opiekuńczą. Zadaniem kuratora będzie udowodnić przed sądem, że dziecko pochodzi z małżeństwa. Dziecko może wnieść podobny pozew w nieprzekraczalnym terminie roku po uzyskaniu pełnoletności. Wydaje nam się, że w sprawie opisanej przez Was termin ten już minął. Jak wiadomo pełnoletność osiąga się obecnie z ukończeniem 18 roku życia. Czyli przed ukończeniem 19 lat należy wnieść pozew z zaprzeczeniem urodzenia z małżeństwa. Zaznaczyć należy, że pozew taki może być wniesiony za zgodą matki. Jeżeli w spra-

wie przez Was opisanej termin do wniesienia pozwu już minął — powinniście wystąpić do sądu grodzkiego o skreślenie z ksiąg metrycznych dopisku, który w każdym razie nie ma sensu, wówczas osoba, o której piszecie, musi pozostać przy swoim obecnym nazwisku, lub zmienić je w normalnej drodze administracyjnej, kierując podanie o zmianę nazwiska do starostwa w okręgu, którego mieszka.

B. S. z Goldapu. — Sprawa zamiany o jakiej piszecie nie wygląda wyraźnie. Jeżeli chodzi o stronę prawną zagadnienia — to zamiana po wręczeniu sobie wzajemnie przedmiotów zamiany — uznana być winna za zakończoną. Jeżeli strona po dłuższym używaniu rzeczy, którą otrzymała w drodze zamiany, oświadcza, że zamiana jej nie odpowiada, druga strona może nie zgodzić się na zwrot przedmiotów zamienionych. Strona niezadowolona z zamiany ma prawo dochodzić swej racji przed sądem. Wy ze swej strony macie prawo przytaczać przed sądem okoliczności usprawiedliwiające Wasze stanowisko. Sprawa ta należy do dyspozycji sądu grodzkiego z siedzibą w Olecku.

„Czytelnikowi z Ziemi Lubuskiej”. — Prosimy Was o podanie imienia i nazwiska, oraz adresu i okoliczności w jakich podpisaliście zgłoszenia do ubezpieczenia, a będziemy interweniować w Powszechnym Zakładzie Ubezpieczeń Wzajemnych. Bez danych powyższych nie możemy okoliczności przez Was podanych sprawdzić.

„Wdowa”, Świętochłowice. — Powinniście złożyć zażalenie do Gminnej Rady Narodowej.

KUPON nr 46

uprawniający do otrzymania bezpłatnej porady prawnej w najbliższym numerze DZIENNIKA LUDOWEGO

IMIE I NAZWISKO

ADRES

HASŁO POD JAKIM NALEŻY UMIEŚCIC ODPOWIEDZ:

UWAGA: wyciąć i dołączyć do listu.

ADRESOWAC: Redakcja „Dziennika Ludowego” — Porady Prawne Warszawa, ul. Bagatela 12.

Jan Chrzyszcz zwiedza Warszawę (10)

Coś długo nie ma tramwaju. Wstąpię do fryzjera.

Str. 6

A to heca! Pan mi zgolił wasy!

Tramwaju wciąż jeszcze nie ma.

Psiakrew! Już mi i wasy odrosły, a tramwaju jeszcze nie widać!